॥ ३८ ॥ मिथ्याभिगृध्नः वितथाभिनिवेशी महद्भयंमृत्युं ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ मन्यसेलिप्ससे शिशोश्चंद्रवदहंतवदुर्लभास्मीतिभावः ॥ ५३ ॥ तेषांप्रियामिति तेषांप्रसिद्धानांगंधर्वाणांप्रियांप्रार्थयतस्तेतवभुविगत्वादिवंवागत्वाशरणंत्राताकश्चिन्नभविष्यति अतएवहेकीचकतेतवकामांधस्यसादृशादृष्टिर्बुद्धिरितियावत् याशुभंस्वी

परदारेनतेबुद्धिर्जातुकार्याकथंचन॥ विवर्जनंत्यकार्याणामेतत्सुपुरुषव्रतं॥ ३८॥ मिथ्याभिगृध्नोहिनरःपापात्मामोहमास्थितः ॥ अयशःप्राप्नुयाद्घोरंमहद्वा प्राप्नुयाद्भयं॥ ३९॥ वैशंपायनउवाच एवमुक्तस्तुसैरंध्र्याकीचकःकाममोहितः॥ जानन्नपिसुदुर्बुद्धिःपरदाराभिमर्शने ॥ ४० ॥ दोषान्बहून्प्राणहरान्सर्वलोकविगर्हितान्॥ प्रोवाचेदंसुदुर्बुद्धिर्द्रौपदीमजितेंद्रियः॥ ४१ ॥ नार्हस्येवंवरारोहेप्रत्याख्यातुंवरानने ॥ मांमन्मथसमाविष्टंत्वत्कृतेचारुहासिनि॥ ४२ ॥ प्रत्याख्यायचमांभीरुवशगंप्रियवादिनं॥ नूनंत्वमसितापांगिपश्चात्तापंकरिष्यसि॥ ४३॥ अहंहिसुभ्रुराज्यस्यकृत्स्नस्यास्यसुमध्यमे ॥ प्रभुर्वासयिताचैववीर्येचाप्रतिमःक्षितौ॥ ४४॥ पृथिव्यांमत्समोनास्तिकश्चिदन्यःपुमानिह॥ रूपयौवनसौभाग्यैर्भोगैश्चानुत्तमैःशुभैः॥ ४५॥ सर्वकामसमृद्धेषुभोगेष्वनुपमेष्विह॥ भोक्तव्येषुचकल्याणिकस्माद्दास्येरतात्यसि॥ ४६॥ मयादत्तमिदंराज्यंस्वामिन्यसिशुभानने॥ भजस्वमांवरारोहेभुंक्ष्वभोगाननुत्तमान् ॥ ४७॥ एवमुक्तातुसासाध्वीकीचकेनाशुभंवचः॥ कीचकंप्रत्युवाचेदंगर्हयंत्यस्यतद्वचः॥ ४८॥ सैरंध्र्युवाच मासूतपुत्रमुत्यस्वमाद्यत्यक्ष्यस्वजीवितं॥ जानीहिपंचभिर्घोरैर्नित्यंमामभिरक्षितां॥ ४९॥नचाप्यहंत्वयालभ्यागंधर्वाःपतयोमम॥ तेत्वांनिहन्युःकुपिताःसाध्वलंमाव्यनीनशः॥ ५०॥ अशक्यरूपंपुरुषैरध्वानंगंतुमिच्छसि॥ यथानिश्चेतनोबालःकूलस्थःकूलमुत्तरं ॥ तर्तुमिच्छतिमंदात्मातथात्वंकर्तुमिच्छसि ॥ ५१ ॥ अंतर्महींवायदिवोर्ध्वमुत्पतेःसमुद्रपारंयदिवाप्रधावसि॥ तथापितेषांनविमोक्षमर्हसिप्रमाथिनोदेवसुताहिखेचराः ॥ ५२॥ त्वंकालरात्रीमिवकश्चिदातुरःकिंमांदृढंप्रार्थयसेयकीचक॥ किंमातुरंकेशयितोयथाशिशुश्चंद्रंजिघृक्षुरिवमन्यसेहिमां॥५३॥ तेषांप्रियांप्रार्थयतोनतेभुविगत्वादिवंवाशरणंभविष्यति॥ नवर्ततेकीचकतेदृशाशुभंयातेनसंजीवनमर्थयेतसा॥५४॥

॥इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिकीचकवधपर्वणिकीचककृष्णासंवादेचतुर्दशोध्यायः॥ १४॥ ॥७॥

यंअर्थयेतकामयेत शुभेच्छारूपातवनास्तीत्यर्थः तेनचशुभेनपरदारनिवृत्तिरूपेणकामितेनसंजीवनंभवतीतिशेषः अन्यथामरिष्यसीत्यर्थः नमेभुवीतिपाठेतेषांप्रियांप्रार्थयतोमेममकोपित्रातानभविष्यतीतिदृशाबुद्धिस्तवनास्तीतिसंबंधः यातेचसंजीवनमर्थयत्तमितिपाठेतुयादृष्टिस्तेतवसंजीवनंचभवति कीदृशंसंजीवनंअर्थयत्तंवस्त्वधीनं तस्माद्वितथाभिनिवेशिनस्तेजीवनंनास्तीत्यर्थः ॥ ५४ ॥ इतिविराटप॰नैल॰भारतभा॰चतुर्दशोध्यायः ॥ १४ ॥ ॥७॥ ॥७॥

Digitized by Google